

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Reverendi Patris Martini Stredonij Soc: Jesu

Schwertfer, Wenzel

Pragæ, 1673

Caput XIV. Quâ devotione Sanctos Patronos Menstruos coluerit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-43132

ut sentiam te totius militiæ hujus meæ cursum
 eò dirigere, ut feliciter eodem consummato
 cum laude finalis perseverantiæ in ejus termino
 constituas, & coronam justitiæ de manu remun-
 eratoris DEI consecutus, eam tibi cum æter-
 na gratiarum actione referam in acceptis. At
 ecce nunc videor debere incipere contraria.
 Non permittat id obsecro mitissima Bonitas tua!
 non permittat, indulgentissima dulcedo! cui si
 quid meum, si que ego obsistam, En tibi omnia
 mea! En me totum ex asse tuum! nec super-
 esse uspiam, nec unquam cupio, nisi Tuus.
 En paradigma sublimis cum DEO ad meridiem,
 conversationis, ex cujus luce, miras in reliquis
 sensis, illuminationes & magnificentias quas-
 dam spiritûs quo Martinus hic noster agebatur,
 non obscure colligere, venerarique poteris.

CAPUT XIV.

Quâ devotione Sanctos Patronos
 menstruos coluerit.

Onsvetum est, in Domibus Socie-
 tatis, quòd Calendæ Mensis cujusli-
 bet, sortes aliquas inferant, per
 quas omnibus ac singulis Domesti-
 cis unus aliquis Divorum Coelitim, quorum

86 VITÆ R. P. MARTINI STREDONII S. J.

memoriam colit eo mense Ecclesia, Patronus
 quæritur, & repertus inter plures descriptos, in
 Sacra Urna offertur, doctrinam aliquam cœle-
 stem secum ferens, & Divinum aliquod præce-
 ptum aut consilium de virtute aliqua exercen-
 da, & oratione ad specialem aliquam intentio-
 nem fundenda innuens. Illustrat videlicet ma-
 gnifica DEI justitia, Sanctorum suorum glo-
 riam, & quod eis vel Infidelium, vel Improbo-
 rum detrahit irreverentia, hâc ratione quadan-
 tenus restaurat, non sinè magnis cultorum &
 devotorum spiritualibus emolumentis. Qui
 dum ad ejusmodi Patronos, tanquam suos ad
 DEUM Advocatos, & in defectu consiliorum
 Directores, in adversitatibus autem Protecto-
 res, patentem quotidie aditum habent, pluri-
 mùm per eos in quibusvis negotijs, suæ salutis
 possunt promoveri. Hos igitur Divos Patro-
 nos, domesticorum suspirijs conjunctus, ante
 fortitionem humillimè à DEO postulabat, & ob-
 tentos cum summa veneratione acceptabat.
 acceptorum autem tutelæ omnia sua in men-
 sem integrum commendabat, & quotidiano ad
 eos recurso, primò venerationis & honoris cau-
 sâ, tum necessitatum suarum exponendarum
 gratiâ, tanquam devotissimus cliens, suam eis
 probabat pietatem & fidem. Augebat hæc
 omnia insigniter diei solenni eorum proprio,
 specia-

Speciali Sacrâ Communionem vel reali vel spirituali. orationibus ac mortificationibus & obedientiæ doctrinæ per eos allatæ, exercitiisque virtutis per eos indicatæ, & imitatione singularis alicujus exempli, quod ex perlectis eorum gestis in mortali vita didicerat. Ac tandem ad finem Mensis, cùm Divus præsens alteri successuro, patrocinium erat relicturus, actis humillimis pro præstito beneficio gratijs, pijsimè supplicabat, ut deinceps causam suam non desererent. sed quæ animadvertissent sibi necessaria vel conductura ad salutem, ea in conspectu Divinæ Majestatis, quantâ valerent charitate, & pietate, vel lent quantumvis immerito clienti procurare.

Implebat hæc omnia ferventer & constanter Martinus, non sinè insigni additamento, quod ejus pia industria adinvenit considerandis & distinguendis qualitatibus obtentorum Sanctorum Patronorum, ex quibus cùm statum dignitatemque, & gradum cujusque eorum prænovisset, tum se quoque congruenter ad subjectionem cum devotione correspondente conformabat. ità ut si quem ex SS. Angelis obtinisset, Patronum, Junioris Tobix affectum induebat, & se totamque suam peregrinationem ejus directioni ac protectioni subdebat. Si SS. Apostolorum quempiam nactus fuisset, hoc est Principem à DEO constitutum super omnem

omnem terram, Aulicum servum vel clientem illi se addicebat. Oblato alicui Sancto Martyri tanquam Christianæ militiæ probato Duci & Triumphali Victori, Tyro ac Neoptolemus, ipse in hac sacra militia accedebat. Dum ex SS. Pontificibus aut Doctoribus quispiam obveniebat, ille sapientiæ cœlestis in eis magisterium veneratus, humilem ac docilem discipulum se exhibebat. Sanctum alium Confessorem consecutus, tanquam adolescentior Herus, majorem Domûs & suum Præfectum faciebat, ejusque arbitrio totam interioris Domûs familiam, sensus, affectus, & motus omnes subiciebat. Sacris Virginibus tanquam parvulus orphanus & patre & matre destitutus pupillus occurrebat; earumque tenerâ pietate foveri, & apud cœlestem sponsum in gratia reponi satagebat. Huic sanctæ sorti, quam adeptus fuerat, memoriam præcedentis Mensis adnexuit, ut si quæ per fragilitatem humanam minus perfecta commisisset, eadem perfectiùs ope Sancti Patroni novi resarciret.

